

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 316/2014

af 21. marts 2014

om anvendelse af artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse kategorier af teknologioverførselsaftaler

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning nr. 19/65/EØF af 2. marts 1965 om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af aftaler og samordnet praksis ⁽¹⁾, særlig artikel 1,

efter offentliggørelse af udkast til denne forordning,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopol-spørgsmål, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forordning nr. 19/65/EØF bemyndiger Kommissionen til ved forordning at anvende traktatens artikel 101, stk. 3, på visse kategorier af teknologioverførselsaftaler og tilsvarende samordnet praksis, der falder ind under traktatens artikel 101, stk. 1, når der i aftalen eller den samordnede praksis kun deltager to virksomheder.

(2) I medfør af forordning nr. 19/65/EØF har Kommissionen bl.a. vedtaget forordning (EF) nr. 772/2004 ⁽²⁾. I forordning (EF) nr. 772/2004 defineres kategorier af teknologioverførselsaftaler, som af Kommissionen blev anset for normalt at opfylde betingelserne i traktatens artikel 101, stk. 3. I betragtning af de generelt positive erfaringer med anvendelsen af nævnte forordning, som udløber den 30. april 2014, samt under hensyn til de erfaringer, der er indhøstet siden dens vedtagelse, bør der vedtages en ny gruppefritagelsesforordning.

(3) Forordningen bør både sikre en effektiv beskyttelse af konkurrencen og give virksomhederne tilstrækkelig retssikkerhed. Ved virkeliggørelsen af disse mål bør der tages hensyn til behovet for at forenkle den administrative kontrol og de lovgivningsmæssige rammer i videst muligt omfang.

(4) Teknologioverførselsaftaler vedrører meddelelse af licens på teknologirettigheder. Sådanne aftaler vil normalt fremme den økonomiske effektivitet og styrke konkurrencen, da de kan forhindre dobbeltarbejde inden for forskning og udvikling, styrke incitamentet til at iværksætte indledende forskning og udvikling, fremme trinvis innovation, lette spredningen af teknologi og skabe konkurrence på produktmarkederne.

(5) Sandsynligheden for, at sådanne effektivitets- og konkurrencefremmende virkninger opvejer eventuelle konkurrencebegrænsende virkninger forårsaget af begrænsninger indeholdt i teknologioverførselsaftaler, afhænger af de deltagende virksomheders markedsstyrke og derfor af, i hvilket omfang disse virksomheder møder konkurrence fra andre virksomheder, der ejer teknologier eller fremstiller produkter, der kan substitueres med førstnævnte virksomheders teknologier eller produkter.

(6) Forordningen bør kun omfatte teknologioverførselsaftaler mellem en licensgiver og en licenstagere. Den bør omfatte sådanne aftaler, selv hvis aftalen indeholder betingelser gældende for mere end et omsætningsled, f.eks. ved at indeholde et krav om, at licenstagere skal etablere et særligt distributionssystem, og ved at præcisere de forpligtelser, som licenstagere skal eller kan pålægge forhandlerne af de produkter, der produceres på licens. Sådanne betingelser og forpligtelser bør imidlertid overholde de konkurrenceregler, der gælder for leverings- og distributionsaftaler, som er fastlagt i Kommissionens forordning (EU) nr. 330/2010 ⁽³⁾. Leverings- og distributionsaftaler indgået mellem en licenstagere og aftagere af dennes aftalevarer bør ikke være omfattet af fritagelsen efter denne forordning.

⁽¹⁾ EFT 36 af 6.3.1965, s. 533/65.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 772/2004 af 7. april 2004 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på kategorier af teknologioverførselsaftaler (EUT L 123 af 27.4.2004, s. 11).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 330/2010 af 20. april 2010 om anvendelse af artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis (EUT L 102 af 23.4.2010, s. 1).

- (7) Denne forordning bør kun finde anvendelse på aftaler, hvor licensgiveren tillader licenstagere og/eller en eller flere af dennes underleverandører at udnytte de overførte teknologirettigheder, eventuelt efter at licenstagere og/eller dennes underleverandører har udført supplerende forskning og udvikling, med det formål at producere varer eller tjenesteydelser. Den bør ikke finde anvendelse på licensering i forbindelse med forsknings- og udviklingsaftaler, der er omfattet af Kommissionens forordning (EU) nr. 1217/2010 ⁽¹⁾, eller på licensering i forbindelse med specialiseringsaftaler, der er omfattet af Kommissionens forordning (EU) nr. 1218/2010 ⁽²⁾. Den bør heller ikke finde anvendelse på aftaler, der alene har til formål at reproducere og distribuere ophavsretligt beskyttede softwareprodukter, idet sådanne aftaler ikke tager sigte på meddelelse af licens på en produktionsteknologi, men i højere grad er distributionsaftaler. Forordningen bør heller ikke finde anvendelse på aftaler, der indgås med henblik på at danne teknologipuljer, dvs. aftaler om samling af teknologier i puljer med det formål at meddele tredjemand licens på dem, eller på aftaler, hvorved der meddeles licens på teknologipuljerne til disse tredjeparter.
- (8) I en forordning om anvendelse af traktatens artikel 101, stk. 3, er det ikke nødvendigt at fastlægge, hvilke teknologioverførselsaftaler der kan være omfattet af traktatens artikel 101, stk. 1. Ved individuel bedømmelse af aftaler i henhold til traktatens artikel 101, stk. 1, skal der tages hensyn til en række faktorer, navnlig strukturen og dynamikken på de relevante teknologi- og produktmarkeder.
- (9) Gruppefritagelsen efter denne forordning bør begrænses til at omfatte de aftaler, der med tilstrækkelig sikkerhed kan antages at opfylde betingelserne i traktatens artikel 101, stk. 3. For at opnå fordelene ved og virkeliggøre målene for teknologioverførsel bør denne forordning ikke kun omfatte overførsel af teknologi som sådan, men også andre bestemmelser i teknologioverførselsaftaler, hvis og i det omfang disse bestemmelser er direkte forbundet med produktion eller salg af aftalevarerne.
- (10) I forbindelse med teknologioverførselsaftaler mellem konkurrenter kan det formodes, at så længe parternes samlede andel af de relevante markeder ikke overstiger 20 %, og aftalerne ikke indeholder visse alvorligt konkurrencebegrænsende bestemmelser, bidrager de generelt til at forbedre produktionen eller distributionen og sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelene herved.
- (11) I forbindelse med teknologioverførselsaftaler mellem ikke-konkurrenter kan det formodes, at så længe parternes individuelle andel af de relevante markeder ikke overstiger 30 %, og aftalerne ikke indeholder visse alvorligt konkurrencebegrænsende bestemmelser, bidrager de generelt til at forbedre produktionen eller distributionen og sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelene herved.
- (12) I tilfælde hvor den relevante markedsandelstærskel overskrides på et eller flere produkt- eller teknologimarkeder, bør gruppefritagelsesordningen ikke finde anvendelse på den pågældende aftale med hensyn til de(t) relevante marked(er).
- (13) Der er ingen formodning om, at en teknologioverførselsaftale automatisk er omfattet af traktatens artikel 101, stk. 1, når disse markedsandelstærskler er overskredet. Eksempelvis falder eksklusive licensaftaler indgået mellem virksomheder, der ikke er konkurrenter, ofte udenfor anvendelsesområdet for traktatens artikel 101, stk. 1. Ved overskridelse af disse markedsandelstærskler er der heller ingen formodning om, at teknologioverførselsaftaler, der er omfattet af traktatens artikel 101, stk. 1, ikke opfylder betingelserne for fritagelse. Det kan imidlertid heller ikke formodes, at teknologioverførselsaftalerne normalt indebærer objektive fordele af en sådan art og et sådant omfang, at de opvejer de ulemper, de medfører for konkurrencen.
- (14) Denne forordning bør ikke medføre fritagelse af teknologioverførselsaftaler, der indeholder begrænsninger, som ikke er nødvendige for at opnå produktions- eller distributionsforbedringer. Navnlig bør teknologioverførselsaftaler, som indeholder visse alvorligt konkurrencebegrænsende bestemmelser, f.eks. om fastsættelse af priser over for tredjemand, ikke være omfattet af gruppefritagelsen i henhold til denne forordning, uanset de deltagende virksomheders markedsandele. Foreligger der sådanne hardcore-konkurrencebegrænsninger, bør hele aftalen udelukkes fra gruppefritagelsen.
- (15) Med henblik på at bevare virksomhedernes incitament til at innovere og sikre en hensigtsmæssig udnyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder bør visse begrænsninger udelukkes fra gruppefritagelsen. Det gælder især visse grant-back-forpligtelser og ikke-anfægtelsesklausuler. Når en licensaftale indeholder en sådan begrænsning, er det kun den pågældende begrænsning, der bør udelukkes fra gruppefritagelsen.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1217/2010 af 14. december 2010 om anvendelse af artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse kategorier af forsknings- og udviklingsaftaler (EUT L 335 af 18.12.2010, s. 36).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1218/2010 af 14. december 2010 om anvendelse af artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse kategorier af specialiseringsaftaler (EUT L 335 af 18.12.2010, s. 43).

- (16) Markedsandelstærsklerne, udelukkelsen fra fritagelsen af visse teknologioverførselsaftaler, der indeholder de alvorligt konkurrencebegrænsende bestemmelser, og de begrænsninger, der falder uden for fritagelsen i henhold til denne forordning, sikrer normalt, at aftaler, som er omfattet af gruppefritagelsen, ikke giver de deltagende virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer.
- (17) I henhold til artikel 29, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1/2003⁽¹⁾ kan Kommissionen inddrage fritagelsen efter denne forordning, hvis den i et konkret tilfælde konstaterer, at en aftale, der er omfattet af fritagelsen efter denne forordning, alligevel har virkninger, som er uforenelige med traktatens artikel 101, stk. 3. Det kan især ske, når incitamentet til at innovere svækkes, eller når adgangen til markeder hindres.
- (18) Når en teknologioverførselsaftale, der er omfattet af fritagelsen i denne forordning, i et konkret tilfælde alligevel viser sig at have virkninger, som er uforenelige med traktatens artikel 101, stk. 3, på en medlemsstats område eller på en del heraf, som frembyder alle de karakteristika, der kendetegner et særskilt geografisk marked, kan den pågældende medlemsstats konkurrencemyndighed, for så vidt angår dette område, inddrage fritagelsen i henhold til artikel 29, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003.
- (19) For at styrke tilsynet med parallelle netværk af teknologioverførselsaftaler, som har lignende konkurrencebegrænsende virkninger, og som dækker mere end 50 % af et givet marked, bør Kommissionen kunne erklære denne forordning uanvendelig på teknologioverførselsaftaler, som indeholder bestemte begrænsninger, der vedrører det pågældende marked, hvorved traktatens artikel 101 igen finder fuld anvendelse på sådanne aftaler —
- i) patenter
 - ii) brugsmodeller
 - iii) mønsterrettigheder
 - iv) rettigheder til halvlederprodukters topografi
 - v) supplerende beskyttelsescertifikater for lægemidler og andre produkter, for hvilke der kan udstedes supplerende beskyttelsescertifikater
 - vi) certifikater på plantenyheder, og
 - vii) ophavsret til software
- c) »teknologioverførselsaftale«:
- i) en aftale om meddelelse af licens på teknologirettigheder indgået mellem to virksomheder med henblik på licensstagerens og/eller dennes underleverandørers produktion af aftaleprodukter
 - ii) en overdragelse af teknologirettigheder mellem to virksomheder med henblik på produktion af aftaleprodukter, hvor en del af den risiko, der er forbundet med at udnytte teknologien, forbliver hos den overdragende part
- d) »gensidig aftale«: en teknologioverførselsaftale, hvorved to virksomheder — i samme kontrakt eller i særskilte kontrakter — meddeler hinanden en licens på teknologirettigheder, og hvor disse licenser vedrører konkurrerende teknologier eller kan benyttes til produktion af konkurrerende produkter

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- a) »aftale«: en aftale, en vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder eller en samordnet praksis
 - b) »teknologirettigheder«: knowhow samt følgende rettigheder eller en kombination af dem, herunder ansøgninger om disse rettigheder eller ansøgninger om registrering af dem:
- e) »ikke-gensidig aftale«: en teknologioverførselsaftale, hvorved en virksomhed meddeler en anden virksomhed licens på teknologirettigheder, eller hvorved to virksomheder meddeler hinanden licens på teknologi, men hvor disse licenser ikke vedrører konkurrerende teknologier og ikke kan benyttes til produktion af konkurrerende produkter
 - f) »produkt«: varer eller en tjenesteydelse, herunder såvel mellemliggende varer og tjenesteydelser som færdige varer og tjenesteydelser
 - g) »aftaleprodukt«: et produkt, der fremstilles direkte eller indirekte på grundlag af de overførte teknologirettigheder
 - h) »intellektuelle ejendomsrettigheder«: omfatter industrielle ejendomsrettigheder, navnlig patenter og varemærker, ophavsret og beslægtede rettigheder

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1).

- i) »knowhow«: en samling teknisk information opnået gennem forsøg og afprøvning, der er:
- i) hemmelig, dvs. ikke almindeligt kendt eller let tilgængelig
 - ii) væsentlig, dvs. vigtig og nyttig for produktionen af aftaleprodukterne, og
 - iii) identificeret, dvs. beskrevet på en sådan måde, at det kan afgøres, om den opfylder hemmeligheds- og væsentlighedskriterierne
- j) »relevant produktmarked«: markedet for aftaleprodukterne og disses stedfortræderprodukter, dvs. alle de produkter, der af købere anses for substituerbare med aftaleprodukterne på grund af deres egenskaber, pris og anvendelsesformål
- k) »relevant teknologimarked«: markedet for de teknologirettigheder, hvorpå der er meddelt licens, og disses stedfortrædertechnologier, dvs. alle de teknologirettigheder, der af licenstagere anses for substituerbare med de teknologirettigheder, hvorpå der er meddelt licens, på grund af deres egenskaber, den tilknyttede licensafgift og deres anvendelsesformål
- l) »relevant geografisk marked«: det område, hvor de berørte virksomheder er involveret i udbud af og efterspørgsel efter produkter eller i meddelelse af licens på teknologirettigheder, og hvor konkurrenceforholdene er tilstrækkeligt ensartede og kan adskilles fra de tilstødende områder med henvisning til mærkbare forskelle i konkurrenceforholdene
- m) »relevant marked«: kombinationen af det relevante produktmarked eller det relevante teknologimarked og det relevante geografiske marked
- n) »konkurrerende virksomheder«: virksomheder, der konkurrerer på det relevante marked, idet:
- i) de konkurrerende virksomheder er virksomheder på det relevante marked, hvor der er meddelt licens på teknologirettighederne, som meddeler licens på konkurrerende teknologirettigheder (faktiske konkurrenter på det relevante marked)
 - ii) de konkurrerende virksomheder på det relevante marked, hvor aftaleprodukterne afsættes, er virksomheder, der uden teknologioverførselsaftalen begge ville være aktive på de(t) relevante marked(er), hvor aftaleprodukterne sælges (faktiske konkurrenter på det relevante marked), eller som i mangel af teknologioverførselsaftalen på grundlag af realistiske forudsætninger og ikke blot i teorien, og som reaktion på en lille, men vedvarende stigning i de relative priser, sandsynligvis inden for et kort tidsrum ville foretage de nødvendige supplerende investeringer eller påtage sig andre nødvendige omstillingsomkostninger for at trænge ind på de(t) relevante marked(er) (potentielle konkurrenter på det relevante marked)
- o) »selektivt distributionssystem«: et distributionssystem, hvor licensgiveren forpligter sig til udelukkende, enten direkte eller indirekte, at meddele licens på produktion af aftaleprodukterne til licenstagere, der udvælges på grundlag af bestemte kriterier, og hvor disse licenstagere forpligter sig til ikke at sælge aftaleprodukterne til uautoriserede forhandlere inden for det område, som licensgiveren har forbeholdt dette distributionssystem
- p) »eksklusivlicens«: en licens, efter hvilken licensgiveren ikke selv har ret til at producere på grundlag af de overførte teknologirettigheder og ikke har ret til at meddele licens på de overførte teknologirettigheder til tredjepart, generelt eller med henblik på en bestemt anvendelse eller i et bestemt område
- q) »eksklusivområde«: et geografisk område, hvor kun en bestemt virksomhed har ret til at producere aftaleprodukterne, men hvor det er dog muligt at give en anden licenstagere ret til inden for det pågældende område at producere aftaleprodukterne alene for en bestemt kunde, når den anden licens meddeles med henblik på at sikre den pågældende kunde en alternativ forsyningskilde
- r) »eksklusiv kundegruppe«: en gruppe af kunder, hvortil kun én part i teknologioverførselsaftalen har ret til aktivt at sælge aftaleprodukterne produceret ved hjælp af den overførte teknologi
2. I denne forordning omfatter udtrykkene »virksomhed«, »licensgiver« og »licenstagere« tillige disses respektive forbundne virksomheder.
- Ved »forbundne virksomheder« forstås:
- a) virksomheder, hvori en af aftaleparterne direkte eller indirekte:
 - i) kan udøve mere end halvdelen af stemmerettighederne, eller
 - ii) kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne af bestyrelsen, direktionen eller andre organer, som repræsenterer virksomheden i retlig henseende, eller
 - iii) har ret til at lede virksomhedens forretninger

- b) virksomheder, der direkte eller indirekte har de i litra a) nævnte rettigheder eller beføjelser over en af parterne i teknologioverførselsaftalen
- c) virksomheder, hvori en af de i litra b) omhandlede virksomheder direkte eller indirekte har de i litra a) nævnte rettigheder eller beføjelser
- d) virksomheder, hvori en part i teknologioverførselsaftalen sammen med en eller flere af de virksomheder, der er omhandlet i litra a), b) eller c), har de i litra a) nævnte rettigheder eller beføjelser, eller hvori to eller flere af sidstnævnte virksomheder i fællesskab har de i litra a) nævnte rettigheder eller beføjelser
- e) virksomheder, hvori de i litra a) nævnte rettigheder eller beføjelser i fællesskab indehaves af:
- i) parter i teknologioverførselsaftalen eller deres respektive forbundne virksomheder, jf. litra a)-d), eller
- ii) en eller flere parter i teknologioverførselsaftalen eller en eller flere af deres forbundne virksomheder, jf. litra a)-d), og en eller flere tredjeparter.

Artikel 2

Fritagelse

1. I henhold til traktatens artikel 101, stk. 3, og på de i denne forordning fastsatte betingelser finder traktatens artikel 101, stk. 1, ikke anvendelse på teknologioverførselsaftaler.
2. Fritagelsen efter stk. 1 finder anvendelse, for så vidt som teknologioverførselsaftaler indeholder konkurrencebegrænsninger, der er omfattet af traktatens artikel 101, stk. 1. Fritagelsen gælder, så længe de overførte teknologirettigheder ikke er udløbet, bortfaldet eller erklæret ugyldige, eller i tilfælde af know-how, så længe denne knowhow forbliver hemmelig. Hvis knowhow bliver almindeligt kendt som følge af en handling begået af licenstagere, gælder fritagelsen imidlertid i hele aftalens løbetid.
3. Fritagelsen efter stk. 1 finder også anvendelse på bestemmelser, i teknologioverførselsaftaler, som vedrører licenstagernes køb af produkter, eller som vedrører licensering eller overdragelse af andre intellektuelle ejendomsrettigheder eller knowhow til licenstagere, hvis og i det omfang disse bestemmelser er direkte forbundet med produktion eller salg af aftalevarerne.

Artikel 3

Markedsandelstærskler

1. Når de virksomheder, der er parter i aftalen, er konkurrerende virksomheder, finder fritagelsen efter artikel 2 anvendelse,

hvis deres sammenlagte markedsandel ikke overskrider 20 % på de(t) relevante marked(er).

2. Når de virksomheder, der er parter i aftalen, ikke er konkurrerende virksomheder, finder fritagelsen efter artikel 2 anvendelse, hvis deres sammenlagte markedsandel ikke overskrider 30 % på de(t) relevante marked(er).

Artikel 4

Hardcorebegrænsninger

1. Når de virksomheder, der er parter i aftalen, er konkurrerende virksomheder, finder fritagelsen efter artikel 2 ikke anvendelse på aftaler, der direkte eller indirekte, alene eller kombineret med andre faktorer, som parterne har afgørende indflydelse på, har et af følgende formål:

- a) begrænse en parts adgang til at fastsætte sine egne priser ved salg af produkter til tredjemand
- b) begrænse produktionen, medmindre der er tale om en begrænsning af produktionen af aftaleprodukter, som pålægges licenstagere i en ikke-gensidig aftale, eller som kun pålægges en af licenstagere i en gensidig aftale
- c) opdele markeder eller fordele kunder, dog med undtagelse af:
- i) en forpligtelse for licensgiveren og/eller licenstagere i en ikke-gensidig aftale til ikke at producere ved hjælp af de overførte teknologirettigheder i det eksklusivområde, der er forbeholdt den anden part, og/eller til ikke at sælge aktivt og/eller passivt ind i det eksklusivområde eller til den eksklusive kundegruppe, der er forbeholdt den anden part
- ii) en begrænsning som led i en ikke-gensidig aftale af licenstagernes aktive salg ind i det eksklusivområde eller til den eksklusive kundegruppe, som licensgiveren har tildelt en anden licenstagere, forudsat at sidstnævnte ikke var en konkurrerende virksomhed til licensgiveren på tidspunktet for indgåelsen af sin egen licensaftale
- iii) en forpligtelse for licenstagere til kun at producere aftaleprodukterne til eget brug, forudsat at licenstagere ikke pålægges begrænsninger med hensyn til aktivt eller passivt salg af aftaleprodukterne som reservedele til licenstagernes egne produkter

- iv) en forpligtelse for licenstagere i en ikke-gensidig aftale til kun at producere aftaleprodukterne til en bestemt kunde, når licensen blev meddelt med det formål at sikre den pågældende kunde en alternativ forsyningskilde

d) begrænse licenstagernes muligheder for at udnytte egne teknologirettigheder eller begrænse en af aftalparternes muligheder for at udføre forskning og udvikling, medmindre sidstnævnte begrænsning er nødvendig for at forhindre, at tredjeparter får kendskab til den overførte knowhow.

2. Når de virksomheder, der er parter i aftalen, ikke er konkurrerende virksomheder, finder fritagelsen efter artikel 2 ikke anvendelse på aftaler, der direkte eller indirekte, alene eller kombineret med andre faktorer, som parterne har afgørende indflydelse på, har et af følgende formål:

a) begrænse en parts adgang til at fastsætte sine egne priser ved salg af produkter til tredjemand, dog med forbehold af muligheden for at fastsætte maksimumssalgspriser eller vejledende salgspriser, forudsat at det ikke får karakter af faste salgspriser eller minimumssalgspriser som følge af pres eller incitamenter fra den ene af parterne

b) begrænse det geografiske område eller den kundegruppe, hvortil licenstageren må sælge aftaleprodukterne passivt, undtagen når der er tale om:

i) en begrænsning af passivt salg ind i et eksklusivområde eller til en eksklusiv kundegruppe, der er forbeholdt licensgiveren

ii) en forpligtelse til kun at producere aftaleprodukterne til eget brug, forudsat at licenstageren ikke pålægges begrænsninger med hensyn til aktivt eller passivt salg af aftaleprodukterne som reservedele til licenstagernes egne produkter

iii) en forpligtelse til kun at producere aftaleprodukterne til en bestemt kunde, når licensen blev meddelt med det formål at sikre den pågældende kunde en alternativ forsyningskilde

iv) en begrænsning af en licenstagernes salg til slutbrugere, hvis licenstageren driver virksomhed i engrosledet

v) en begrænsning af salg til uautoriserede forhandlere fra medlemmerne af et selektivt distributionssystem

c) begrænse det aktive eller passive salg til slutbrugere fra en licenstagere, der er medlem af et selektivt distributionssystem, og som driver virksomhed i detailledet, dog med forbehold af muligheden for at forbyde et medlem af systemet at drive virksomhed fra et uautoriseret forretningssted.

3. Når de virksomheder, der er parter i aftalen, ikke er konkurrerende virksomheder på tidspunktet for indgåelsen af aftalen, men bliver konkurrerende virksomheder efterfølgende, finder stk. 2 og ikke stk. 1 anvendelse i aftalens fulde løbetid, medmindre aftalen efterfølgende ændres i nogen materiel henseende. En sådan ændring omfatter indgåelse af en ny teknologioverførselsaftale mellem parterne om konkurrerende teknologirettigheder.

Artikel 5

Begrænsninger, der falder uden for fritagelsen

1. Fritagelsen efter artikel 2 finder ikke anvendelse på nogen af følgende forpligtelser indeholdt i teknologioverførselsaftaler:

a) en direkte eller indirekte forpligtelse for licenstageren til at meddele eksklusivlicens eller til helt eller delvist at overdrage eksklusive rettigheder til licensgiveren eller til en tredjemand udpeget af licensgiveren, for så vidt angår licenstagernes egne forbedringer af eller egne nye anvendelser af den ophavsretbeskyttede teknologi

b) en direkte eller indirekte forpligtelse for en part til ikke at anfægte gyldigheden af intellektuelle ejendomsrettigheder, som den anden part ejer i EU; dette er dog ikke til hinder for, at der i aftaler om eksklusivlicens indføres klausuler om, at teknologioverførselsaftalen kan opsiges, såfremt licenstageren anfægter gyldigheden af en af de teknologirettigheder, hvorpå der er meddelt licens.

2. Når de virksomheder, der er parter i aftalen, ikke er konkurrerende virksomheder, finder fritagelsen efter artikel 2 ikke anvendelse på direkte eller indirekte forpligtelser, der tjener til at begrænse licenstagernes muligheder for at udnytte sine egne teknologirettigheder eller til at begrænse en af aftalparternes adgang til at udføre forskning og udvikling, medmindre sidstnævnte begrænsning er nødvendig for at forhindre, at tredjemand får kendskab til den overførte know-how.

Artikel 6

Inddragelse i konkrete tilfælde

1. I henhold til artikel 29, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1/2003 kan Kommissionen inddrage fritagelsen efter denne forordning, hvis den i et konkret tilfælde konstaterer, at en teknologioverførselsaftale, der er omfattet af fritagelsen efter artikel 2 i denne forordning, alligevel har virkninger, som er uforenelige med traktatens artikel 101, stk. 3, og især når:

a) markedsadgangen for teknologier tilhørende tredjemand begrænses, f.eks. som følge af den kumulative virkning af parallelle netværk af ligeartede konkurrencebegrænsende aftaler, der forbyder licenstagere at udnytte teknologier tilhørende tredjemand

b) markedsadgangen for potentielle licenstagere begrænses, f.eks. som følge af den kumulative virkning af parallelle netværk af ligeartede konkurrencebegrænsende aftaler, der forbyder licensgivere at meddele andre licenstagere licens, eller fordi den eneste teknologiejer, der meddeler licens på relevante teknologirettigheder, indgår en aftale om eksklusivlicens med en licenstagere, der allerede er aktiv på produktmarkedet på grundlag af stedfortrædertechnologirettigheder.

2. Når en teknologioverførselsaftale, der er omfattet af fritagelsen efter artikel 2 i denne forordning, i et konkret tilfælde har virkninger, som er uforenelige med traktatens artikel 101, stk. 3, på en medlemsstats område eller på en del heraf, som frembyder alle de karakteristika, der kendetegner et særskilt geografisk marked, kan den pågældende medlemsstats konkurrencemyndighed for dette område inddrage fritagelsen efter denne forordning, i henhold til artikel 29, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003, under de samme omstændigheder som dem, der er angivet i stk. 1.

Artikel 7

Ikke-anvendelse af denne forordning

1. I henhold til artikel 1a i forordning nr. 19/65/EØF kan Kommissionen ved forordning erklære, at når parallelle netværk af lignende teknologioverførselsaftaler dækker mere end 50 % af et relevant marked, finder nærværende forordning ikke anvendelse på teknologioverførselsaftaler, som indeholder bestemte begrænsninger vedrørende det pågældende marked.

2. En forordning i henhold til stk. 1 finder tidligst anvendelse seks måneder efter, at den er vedtaget.

Artikel 8

Anvendelse af markedsandelstærsklerne

Ved anvendelse af de i artikel 3 fastsatte markedsandelstærskler gælder følgende bestemmelser:

- a) markedsandelen beregnes på grundlag af omsætningen på markedet: hvis der ikke foreligger oplysninger om en deltagende virksomheds omsætning på markedet, kan dens markedsandel fastlægges skønsmæssigt på grundlag af andre pålidelige markedsoplysninger, herunder dens salgsvolumen på markedet
- b) markedsandelen beregnes på grundlag af oplysninger fra det foregående kalenderår
- c) for de i artikel 1, stk. 2, andet afsnit, litra e), nævnte virksomheder fordeles markedsandelen ligeligt mellem hver af de virksomheder, der besidder de i artikel 1, stk. 2, andet afsnit, litra a), nævnte rettigheder eller beføjelser

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 2014.

d) en licensgivers markedsandel på det relevante marked for de ophavsretbeskyttede teknologirettigheder beregnes, både med hensyn til produktmarked(er) og de(t)geografiske marked(er), på baggrund af de ophavsretbeskyttede teknologirettigheders markedsandel på de(t) relevante marked(er), hvor aftaleprodukterne sælges, dvs. med udgangspunkt i oplysninger om omsætningen af de aftaleprodukter, der produceres af licensgiveren og licenstagere

e) hvis den i artikel 3, stk. 1 eller 2, nævnte markedsandel indledningsvis ikke overstiger henholdsvis 20 % og 30 %, men efterfølgende overskrider disse tærskler, gælder fritagelsen efter artikel 2 fortsat i to på hinanden følgende kalenderår efter det år, hvor 20 %-grænsen eller 30 %-grænsen første gang blev overskredet.

Artikel 9

Forholdet til andre gruppefritagelsesforordninger

Denne forordning finder ikke anvendelse på licensaftaler i forsknings- og udviklingsaftaler, som falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 1217/2010, eller specialiseringsaftaler, som falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 1218/2010.

Artikel 10

Overgangsperiode

Fra den 1. maj 2014 til den 30. april 2015 finder forbuddet i traktatens artikel 101, stk. 1, ikke anvendelse på aftaler, der allerede var i kraft den 30. april 2014, og som ikke opfylder betingelserne for fritagelse efter denne forordning, men som den 30. april 2014 opfyldte betingelserne for fritagelse efter forordning (EF) nr. 772/2004.

Artikel 11

Gyldighedsperiode

Denne forordning træder i kraft den 1. maj 2014.

Den udløber den 30. april 2026.

På Kommissionens vegne
For formanden
Joaquín ALMUNIA
Næstformand